

Overbud, et Forsøg paa at komme tilbage til Overføringen i Stedet for at blive staaende paa Afskrivningsprincippet — da altsaa, siger jeg, den højtærede Finansminister har gjort et Forsøg derpaa, vilde det jo lidet sømme sig for os at tro, at vi kunde bidrage til en saadan Forandring, og vi have derfor afholdt os derfra. De Ændringsforslag, som vi stille, vedrøre altsaa ikke selve Grundlaget og Rammerne — vi betragte dette som givet — men de røre ganske vist ved en hel Række Hovedpunkter. Thi det forekommer os, at naar man gaar til dette store Skridt at afskrive alle de gamle Ejendomsskatter til Staten og indføre ny Skatter i Stedet for, maa man i hvert Fald sørge for, at det foregaar paa en nogenlunde retfærdig Maade, og sørge for, at navnlig de ubemidlede Medborgere her i Landet ikke blive ramte ved denne Skatteomlægning; men det er netop det, der foregaar efter den Vedtagelse, der skete ved 1ste Behandling. En hel Række Medborgere faar en ny Skat, Indkomstskatten, selv om de ere ubemidlede, selv om deres Indtægter ere meget smaa. For saa vidt de overhovedet have en Indtægt, hvorefter man kan være bekendt at forlange Skat, komme de til at betale en ny Skat, uden at de faa Lempelser eller Erstatning ved Skattens Anvendelse til Hovedformaalet med denne Skattereform, nemlig de direkte Statsskatters Afskrivning.

Vi have derfor tilladt os til § 1 at stille Ændringsforslag, hvis Hovedformaal er dette at anvende de ny Skatter, Formueskatten og Indkomstskatten, paa en retfærdigere Maade end den, hvorefter de vilde blive anvendte efter det foreliggende Forslag. Hovedsagen er Ændringsforslaget til § 1 angaaende en ny Anvendelse særlig af Indkomstskatten. Det er nemlig ikke nok, at en Skat i og for sig er en god og hæderlig Skat, hvad Indkomstskatten er, det gælder ogsaa om, at den faar en god og hæderlig Anvendelse. Men det sker ikke, forekommer det os, naar man bruger den væsentlig til Lettelse af Hartkornsbesiddernes direkte Skatsskatter. Jo større deres Hartkorn er, desto større Fordel faa de; det er altsaa en Foræring af Staten til de besiddende Borgere her i Landet. Men det er ikke en god Anvendelse af en god Skat. Lige saa vel som det gælder om, at man ikke til et godt Statsformaal bruger en daarlig Skat f. Eks. Brændevinsskatten til sociale Formaal, idet der saa kastes en Skygge over det gode Statsformaal ved den daarlige Skat, man anvender dertil,

saa at det i Fremtiden bliver vanskeligt at faa den daarlige Skat bort, fordi den er anvendt til et godt Formaal, lige saa meget gælder det om ikke til daarlige Formaal at anvende en god Skat, thi det kaster en Skygge over selve den gode Skat. Man har ganske vist sagt baade fra den ene og fra den anden Side her i Salen, at blot vi faa Formue- og Indkomstskattens Princip indført i vort Skattesystem, er der vundet umaadelig meget, thi saa skulle de nok i Fremtiden blive forhøjede og faa en bedre Anvendelse. Saaledes har det ærede Medlem for Søby (Vilhelm Lassen) talt, og det ærede Medlem for Storeheddinge (Svend Høgsbro) talte ogsaa om, at Ejendomsskylden altid kunde forandres. Men vi have ogsaa straks fra Ministerbænken hørt Indsigelse herimod, baade naar der var Tale om, at Formue- og Indkomstskatten saa let kunde forhøjes, og mod, at Ejendomsskylden let kunde forhøjes. Ministeren har nedlagt Indsigelse derimod, og Alliancens Ordfører oppe i det andet Ting, den under disse Skatte- loves Forhandling saa ofte nævnte Grev A., har udtrykkelig erklæret, at naar Formue- og Indkomstskatten nu blev gennemført og fik denne Anvendelse, var det ikke Meningen, at disse Skatter senere skulde forhøjes til andet Brug.

Hvis Formue- og Indkomstskatten indføres nu med denne Anvendelse, tror jeg, at der vil opstaa en Uvillie mod dem, at de ville træde ind i Verden ledsagede af et Odium fra mange Borgers Side, som de ikke vilde faa, hvis de fik en fornuftigere Anvendelse. Der er ingen Tvivl om, at mange Arbejdere og Middelstandsfolk i By og paa Land, der rammes af den ny Skat, Indkomstskatten, men ogsaa mange Grosserere, Embedsmænd og Kapitalister i og for sig godt kunde være villige til at betale denne ny Skat til Staten, navnlig hvis denne Skat fik en fornuftig Anvendelse, hvis de vidste, at den gik f. Eks. til Tuberkulosesanatoriet eller til store sociale Formaal, til forbedret Skolevæsen, ja selv til saadanne Formaal som bedre Trafikmidler, Afbetaling af Statsgælden eller lignende virkelige Statsformaal eller demokratiske sociale Reformer. Det vilde gøre, at de, hvis de ellers vare hæderlige Medborgere, vilde sige: Nu vel, vi betale denne ny gode, hæderlige Skat, den faar en god og hæderlig Anvendelse, dertil er intet at sige. Men det, der vil ledsage denne ny Skat med et stort Odium, er, at man vil sige: Hvorfor skulle vi betale denne gode og hæderlige Skat, der faar en saa daar-